

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

۱۶ بهمن ۱۳۸۸
۵ فوریه ۲۰۱۰

اسد گلچینی

اعدام و دستگیری گسترده فعالین سیاسی، و راه حل ها

اعدام آرش رحمانی پور و محمد رضا علی زمامی و صف کردن ۹ نفر دیگر در انتظار اعدام، زنده کردن حکم اعدام فرزاد کمانگر، بازداشت بسیاری از فعالین سیاسی، اهدافی را دنبال میکند که همیشه رژیم در پی آن بوده است. یورش گسترده برای حبس دانشجویان و روزنامه نگاران، زنان مبارز و فعالین کارگری، با پرونده های خود ساخته و نخ نمای همیشگی در جریان است. شریف ساعد پناه، مجید حمیدی، علیرضا تقفی، عابدینی ها، اسماعیل یزدی، فرزانه زینالی، کاوه قاسمی و ده ها فعال سیاسی دیگر در یکماه گذشته زندانی شده اند. خطر اعدام همچنین بسیاری از فعالین زندانی در شهرهای مختلف را تهدید میکند. این اقدامات بخشی از ماشین سرکوبی است که قرار است جمهوری اسلامی را از هر خطری نور کند. جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری اش بدون این سرکوبگری قادر به نفس کشیدن نیست.

این اقدامات قرار است فضای اختناق را تشدید کند تا در سایه آن شرایط مناسبتر برای استثمار شدید و تهیستی باز هم بیشتری که در راه است، را تامین کند. سرکوب و خفقان باید در کنار تحمیل بیشترین استثمار و شدت کار بر طبقه کارگر و بالارفتن هزینه های زندگی و گرانی سرسام آور برای ده ها میلیون نفر از کارگران و

صفحه ۴

حزب حکمتیست

مراسم اسلامی و دولتی ۲۲ بهمن روز احقاق حقوق مردم نیست!

۲۲ بهمن ۵۷، روز قیام پرشکوه و عظیم میلیونی مردم ایران علیه سلطنت و دیکتاتوری خاندان پهلوی، قیام و انقلابی که شاه را به زیر کشید و به دیکتاتوری سلطنتی خاتمه داد، نیمه تمام، توسط دسته دیگری از دیکتاتورها و دشمنان مردم، این بار اما در میان صفوف خود مردم، به محض تولد شکست خورد!

ارتجاع اسلامی، به رهبری خمینی و

اطلاعیه پایانی پلنوم هفدهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

هفدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب حکمتیست در ۳۰ و ۳۱ فوریه ۲۰۱۰ با شرکت اکثریت اعضا و علی البدل های کمیته مرکزی و رفقای از احزاب کمونیست کارگری عراق و کردستان عراق تشکیل شد.

دستور جلسات پلنوم عبارت بود از گزارش هیات دبیران، گزارش در مورد توطئه جمهوری اسلامی علیه اپوزیسیون و همکاری اینترپل، اوضاع سیاسی ایران و موقعیت حزب حکمتیست، قرارها و قطعنامه های پیشنهادی و انتخابات.

در بخش گزارش، هیات دبیران گزارش کتبی اقدامات و برنامه های سه ماهه کمیته های اصلی (کمیته سازمانده، کمیته کردستان، کمیته خارج کشور و کمیته تبلیغات و آموزش) را همراه با شاخص های دست یابی به اهداف این برنامه عملی را در اختیار پلنوم قرار داد. دبیر کمیته

گزارش کمپین علیه توطئه تروریستی جمهوری اسلامی (شماره ۲)

طیفی از اعوان و انصار مرتجع اش، چون رفسنجانی و بنی صدر و موسوی و خامنه ای مجهز به شبکه قانونی مساجد و منابر و آیت الله های مشروع، توسط انقلابیون با هر "انتقاد" و "مرزبندی" در صف مردم انقلابی پنبهرفته شده بودند. انقلابیونی که متوهمانه، کمونیست های معترض به حضور دشمنان مردم در صف دوستان مردم را به "بحث بعد از مرگ شاه" و "همه با هم" حواله دادند.

در فردای قیام خوبخودی ۲۲ بهمن، ارتجاع اسلامی سوار بر گرده میلیونها انقلابی متوهم، با حمله به دستاورهای مردم، چون آزادی مطبوعات و اجتماعات و شوراهای کارگری و تشکل های مردمی، با صدور فتوا - حکم جهاد علیه

مرکزی در معرفی این گزارش ضمن توضیح جنبه های مختلف فعالیت تشکیلات های مختلف تاکید کرد که گرچه به بعضی اهداف تعیین شده در برنامه سه ماهه تحقق بخشیده شده است اما پیشرفت کند است و رهبری حزب باید موانع پیشرفت سریعتر را از پیش پای بردارد.

شرکت کنندگان در این بحث بر ضرورت تحقق سند اولویت های حزب (مصوب پلنوم پانزدهم) تاکید کردند و از رهبری حزب خواستند تا پیشرفت حزب بر اساس این اولویت ها را در تمام تشکیلات های حزبی تامین کند. کمیته مرکزی تاکید کرد که این اولویت ها باید در قالب نقشه عملی با شاخص کنکرت در همه سطوح حزب اجرا شوند.

در بحث مربوط به توطئه جمهوری اسلامی و همکاری اینترپل، دبیر کمیته مرکزی گزارشی از دلایل این توطئه و مبارزه حزب در عرصه های مختلف سیاسی و قانونی را به پلنوم ارائه داد. پلنوم ضمن تایید جهت های اتخاذ شده و اقدامات انجام شده تاکید کرد که در این کمپین هدف حزب، جمهوری اسلامی و خنثی کردن توطئه آن است و حزب ما

اعتراض علیه اقدام سخیفانه جمهوری اسلامی مبنی بر قرار دادن تعدادی از رهبران اپوزیسیون در لیست "تحت تعقیب" پلیس بین المللی به عنوان تروریست ادامه دارد. در ادامه اقدامات قبلی و اعتراضات به تحرک تروریستی

حزب حکمتیست

قرار پلنوم هفدهم حزب
حکمتیست در تایید سیاستهای
این دوره حزب

قرار پلنوم هفدهم حزب
حکمتیست در تایید سیاستهای
این دوره حزب

صفحه ۴

صفحه ۴

کارگران جهان متحد شوید!

کفار- حمله نظامی به انقلابیون در کردستان، و سرانجام با براه انداختن یک هالوکاست تمام عیار اسلامی در سراسر ایران و برقراری اختناق مذهبی - فاشیستی، بر آن قیام شکوهمند غلبه کرد. انقلاب و قیامی که شاه و سلطنت قدر به مهار و مقابله با آن نبودند، توسط جنبش ارتجاعی دیگری تماما در هم کوبیده شد. مرگ ۲۲ بهمن، خاکسپاری کامل آمل و آرزوهای قیام میلیونی مردمی انقلابی در یک مبارزه ماورا طبقته، جشن تولد جمهوری اسلامی بود.

امسال در سالگرد ۲۲ بهمن، بر متن عظیم ترین شکاف تاریخی در صف هئیت حاکمه ایران، جدال نوجناح سبز و سیاه بورژوازی ایران، مراسم

صفحه ۲

نباید به هیچ وجه با پاسخ گوئی به بچ بچ ها و شایعه پراکنی هائی که سر در وزارت اطلاعات رژیم دارند، این جدال را تبدیل به جدل با بعضی جریانات در اپوزیسیون بنماید. امروز جدال ما در این مساله با جمهوری اسلامی است و بس.

در بحث اوضاع سیاسی، پلنوم ضمن تایید موضع گیری حزب در مورد رویدادهای اخیر ایران و بیانیه "آنچه باید آموخت" تاکید کرد که حزب حکمتیست باید همچنان از زاویه منفعت طبقه کارگر جنبش های طبقات دیگر را افشا کند و مانع تبدیل شدن طبقه کارگر و نیروهای انقلابی در جامعه به سیاهی لشکر بخش های مختلف بورژوازی ایران شود. پلنوم تاکید کرد که در دوره ای که در پیش است، با شکست هائی که جنبش سبز متحمل شده است، این جنبش خود را در مقابل میلیتاریسم و به اصطلاح "خشونت" فرموله خواهد کرد. حزب حکمتیست به درست منتقد میلیتاریسم غیر رادیکال بوده اما در همان حال تاکید کرده است که طبقه کارگر و نیروهای انقلابی جامعه برای رهائی از شر جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری نیازمند قیام کارگری و میلیتانت ترین اقدامات هستند.

صفحه ۳

جمهوری اسلامی توجه شما را به آخرین اخبار جلب میکنیم.

روزنامه های پرتیراژ آمریکا از جمله واشنگتن پست و نیویورک تایمز خیر اینکه جمهوری اسلامی

صفحه ۲

کوروش مدرسی

یدالله خسروشاهی از میان ما
رفت
طبقه کارگر یک رهبر و یک
فعال سرسخت خود را از دست

داد صفحه ۴

مراسم اسلامی و دولتی...

کنند!

دولتی جشن تولد جمهوری اسلامی را به کانون بحرانی دیگری در جامعه تبدیل کرده است. در شرایطی که هرامکان تحرک و ابراز وجود کمیونستها، طبقه کارگر، زنان و جوانان آزادیخواه و برابری طلب با زندان و شکنجه و سرکوب بسته شده است، ارتجاع اسلامی سبز، با پلویی تمام و کمال جریانات ملی - مذهبی، مشروطه خواه و توده و اکثریت و چپ حاشیه ای و به کمک امثال بی بی سی، جدال خود با اسلام سیاه را به جدال مردم با جمهوری اسلامی تبدیل کرده است. مراسم ۲۲ بهمن، روز قدرتمندی و زورآزمایی در میان دو جناح ارتجاعی است، برای ایجاد تعادل و توازن در صفوف حاکمیت شان!

در این مراسم، خامنه ای و احمدی نژاد با قدرت نمایی نظامی و نمایش ماشین سرکوب، موسوی و کروبی با نمایش صف میلیونی توده هایی که با توهم مبارزه برای آزادی و برابری و حق زن به اعتراضشان رنگ سبز زده اند، خود را برای این مراسم آماده میکنند. پلپای تدارک رهبران اسلامی، بخش اعظم اپوزیسیون، اسلامی و غیر اسلامی و راست و چپ، تحت رهبری موسوی مردم را به شرکت در این مراسم همگانی اسلامی، تحمیل، جنگ داخلی و گمراهی دعوت میکنند.

اسلام سبز به خشم و میلیتاریستی جوانان برای معامله گری و امتیازگیری نیاز دارد و آن را "به رخ" اسلام سیاه میگذرد. به موازات آن جناح رقیب علیه آن میلیتاریستی، چنگ و دندان تیز میکند! جناح سبز در حالی که مزرورانه خشم و اعتراض جوانان را وسیله فشار، وجهه معامله و مصالحه قرار میدهد، دست در دست اسلام سیاه بنام "خشونت نکند" علیه خشم و عصیان جوانان، چوبه های دار و میدانهای تیرشان را آماده میکند! قرار است قربانیان این مراسم اسلامی باز جوانان شجاع، عاصی و پرشوری باشد، که نفرت از شیرازه جنایتی چون احمدی نژاد و خامنه ای، آنها را تنها، در میدان، در اختیار رهبران جنیش "سبز" گذاشته است.

خط و نشان کشیدن هایشان علیه هم، علیه "مخالفین نظام" و "قانون اساسی" و "مخالفین انقلاب اسلامی"، و علیه "خشونت کنندگان"، بیش از هر چیز رو به مردم، طبقه کارگر، کمیونست ها، زنان و جوانان آزادیخواه و برابری طلب دارد. این جدال، جنگ ما مردم نیست. پیروزی شان پیروزی ما نیست، اما شکست شان بر سر ما خراب خواهد شد. نباید قربانی و گوشت دم توپ جنگ جنایتکاران شد. قرار است بنام مخالفت "با خشونت" از ما، مردم و طبقه کارگر و کمیونست ها قربانی بگیرند. نباید اجازه داد شکست شان را به پای ما بنویسند و به هزینه ما هزیمت

مردم، جوانان انقلابی، زنان و طبقه کارگر، ابلیسی از قهرماتی، فداکاری، شجاعت و شهامت در جنگ خود با دشمنانشان ندارند. اما این نزاع، جنگی در صف دشمنان مردم است که پیروزی و شکست هریک، به ضرر مردم است. باید اعتراض و مبارزه خود را از زیر دست و پای این مترجمین بیرون کشید و برای این کار قبل از هر چیز صف اعتراض خود را از سبز جدا کرد.

مراسم اسلامی ۲۲ بهمن، مراسمی علیه مردم است نباید در آن شرکت کرد. خشم و عزم و اراده جوانان پرشوری که سرآسیمه بنیال آزادی و برابری بی مهلبا به میدان میآیند، نباید در خدمت مترجمین نیگری چون موسوی و رفسنجانی و کروبی و خاتمی قرار گیرد. این ها سازندگان و سرداران این جهنمی هستند که برای مردم ساخته اند، شریک جرم خامنه ای و احمدی نژاد اند، برای حق مردم به میدان نیامده اند. درد این ها تداوم حاکمیت زور و سرکوب و ثروت اندویشان است.

مراسم اسلامی سالگرد ۲۲ بهمن، روز وفاداری همگانی، و روز اتحاد بورژوازی برای حفظ و بقا نظام شان است. این روز احقاق حقوق مردم، روز اعتراض به نابرابری زن و مرد، روز اعتراض به بی حقوقی کارگر، روز اعتراض به اختناق و اعدام و برای آزادی زندانی سیاسی نیست. این روز روز اتحاد دشمنان مردم علیه تحرک مستقل توده ای مردم برای آزادی و برابری است.

در سالگرد ۲۲ بهمن باید درسهای بیادماندی آن تجربه پرهزینه را آموخت. مبارزه ماوراطبقاتی علیه دیکتاتوری، "همه با هم" امروز علیه این "دیکتاتور"، همان محصولی بیار خواهد آورد که امروز بعد از سی سال سرکردگان آن، چون موسوی، تلاش میکنند دستهای خون آلود خود را از جنایات آن بشویند. تنها طبقه و جنبشی قادر به سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و جایگزینی آن با نظامی برابر و انسانی است که منفعتی در حاکمیت بورژوازی و هیچ جناحی از آن نداشته باشد، بتواند از پیش خود را حول اهداف روشن انقلابی و انسانی متشکل کرده باشد، و نیروی خود را به میدان آورده باشد. باید به صف کمیونسم طبقه کارگر پیوست تا مرگ و سرنگونی جمهوری اسلامی را بلاواسطه پیش درآمد ساختن جامعه ای مرفه، شاد، انسانی، آزاد و برابر برای همه کرد.

گزارش کمیون علیه....

تلاش کرده است مخالفین خود را به عنوان تروریست به پلیس بین المللی معرفی کند را چاپ کرده است. تلوژیون الجزیره که پر بیننده ترین رسانه خاورمیانه می باشد با تهیه رپرتاژی درباره این ماجرا جوانب مختلف آن را در گفتگو با رحمان حسین زاده، مظفر محمدی و رسول بناوند منعکس کرده است. رفقا به جوانب مختلف مسئله و از جمله اهداف شلیح جمهوری اسلامی برای جنبی کردن فعالیت اپوزیسیون پرداخته و آن را محکوم کرده اند.

روزنامه های مختلف سوئد از جمله روزنامه پرتیراژ داگنیس نی هیتز باز هم در این زمینه از زبان سخنگویان کمین ایست علیه توطئه جمهوری اسلامی نوشته است.

همزمان فعالیتهای کمیون حمایت احزاب چپ سوئد، سوسیال دمکرات، مردم و سوسیالیست عدالتخواه را به همراه داشته است.

در گوتنبرگ سوئد روزنامه پرتیراژ مترو تا کتون دوبار با عبدالله دارابی و سلام زیجی گفتگو داشته است که بار آخر آن در چند روز گذشته صورت گرفته است.

روزنامه یوتوری پوستن گفتگوی را با علی عبداللهی چاپ کرده است، سلام زیجی و علی عبداللهی با حزب چپ سوئد در همین رابطه ملاقات داشته اند.

علی عبداللهی و عبدالله دارابی با حزب کمیونست سوئد شاخه گوتنبرگ ملاقات داشته اند و سرانجام این حزب توطئه جمهوری اسلامی و همکاری اینترپل را طی نامه ای رسمی محکوم کرد. روزنامه افینسیو از حزب عدالت خواه سوئد گفتگوی خود با سلام زیجی در مورد توطئه تروریستی رژیم و همکاری اینترپول را چاپ کرده است. لازم به توضیح است که تعدای رادیو و تلوژیون تا کتون با سلام زیجی، عبدالله دارابی و علی عبداللهی در مورد این ماجرا به زبانهای مختلف گفتگو داشته اند.

همزمان با این اقدامات پیکتهای اعتراضی در شهر گوتنبرگ صورت گرفته است، در استکهلم تعداد زیادی از مخالفین جمهوری اسلامی به فراخوان کمیون ایست در مقابل پارلمان سوئد تجمع کرده و نامه اعتراضی به پارلمان داده اند.

در این مدت در شهرهای مختلف از جمله لندن، استکهلم و گوتنبرگ صدها نفر از مردم پیتیشن اعتراض به جمهوری اسلامی و همکاری اینترپل را امضا کرده اند.

در آلمان صالح سرداری در اعتراض به همکاری اینترپل با جمهوری

اسلامی به مقامات دولتی آلمان و مدیای این کشور مراجعه کرده است. بخش ژرمن نیوز آلمان رپرتاژی از این ماجرا و با اشاره به بودن صالح سرداری در لیست اینترپل چاپ کرده است. مقامات آلمانی به وکیل مدافع صالح سرداری و همزمان اطلاع داده اند که دولت و پلیس آلمان برای اقدامات و ادعاهای جمهوری اسلامی علیه مخالفین سیاسی خود ارزشی قائل نیست.

تا بحال بیش از ۱۵۰۰ نفر پیتیشن اعتراضی کمیون را امضا کرده اند. در کشورهای مختلف از جمله در فرانسه و ایتالیا جریانات چپ ضمن حمایت از کمیون، اقدامات تروریستی جمهوری اسلامی را محکوم کرده اند و به فعالیتهای خود علیه این توطئه ادامه میدهند. تعداد زیادی روزنامه و رادیو و سایتیهای اینترنتی در کشورهای مختلف از آمریکا و کانادا تا انگلستان، سوئد، آلمان، اتریش، فنلاند، نروژ و تا عراق از زبان سخنگویان کمین و کسانی که در لیست اینترپل هستند اعتراض به جمهوری اسلامی و همکاری اینترپل را منعکس کرده اند.

کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی ضمن مصاحبه ای با کورش مدرسی در مورد این توطئه در بیاتیه ای که رونوشت آن را به اینترپل و امنستی اینترنشنال ارسال کرده اند آورده اند: "ضمن محکوم کردن این همکاری شرم-آور، آن را یک توهین، تعرض و تباہی وقیحانه علیه هممی مردم ایران و مبارزان راه آزادی می-داند و هشدار می-دهد که دگراندیش ایرانی در هیچ کجای این جهان در امان نیست."

در مورد جنبه حقوقی این ماجرا آرزو محمدی از فعالین کمیون ایست می گوید: "تا اینجا از زبان وزیر امور خارجه تا بالاترین مقامات قضایی و پلیسی، چه مستقیم رو به ما، و چه از طریق مطبوعات، اعلام شده است که لیست اینترپول از ارزش اجرایی در سوئد برخوردار نیست، دولت سوئد اعتباری برای حکم رژیم اسلامی قائل نیست، و قوانین سوئد ما را در مقابل دست درازیهای رژیم حفاظت می کند. البته که تا همینجا، چه از نظر سیاسی و هم در زمینه قضایی، این دستاورد مهم برای ما است. اما تا اهداف سیاسی اصلی ما یعنی خنثی کردن توطئه جمهوری اسلامی فاصله زیادی دارد."

تلاش برای به زانو در آوردن جمهوری اسلامی در سرکوب اپوزیسیون ادامه دارد. موفقیت در این عرصه از مبارزه به حمایت بی دریغ انستهای شریف و آزادیخواه گره خورده است.

تلاش برای به زانو در آوردن جمهوری اسلامی در سرکوب اپوزیسیون ادامه دارد. موفقیت در این عرصه از مبارزه به حمایت بی دریغ انستهای شریف و آزادیخواه گره خورده است.

تلاش برای به زانو در آوردن جمهوری اسلامی در سرکوب اپوزیسیون ادامه دارد. موفقیت در این عرصه از مبارزه به حمایت بی دریغ انستهای شریف و آزادیخواه گره خورده است.

تلاش برای به زانو در آوردن جمهوری اسلامی در سرکوب اپوزیسیون ادامه دارد. موفقیت در این عرصه از مبارزه به حمایت بی دریغ انستهای شریف و آزادیخواه گره خورده است.

تلاش برای به زانو در آوردن جمهوری اسلامی در سرکوب اپوزیسیون ادامه دارد. موفقیت در این عرصه از مبارزه به حمایت بی دریغ انستهای شریف و آزادیخواه گره خورده است.

تهیه کننده: سیف خدایاری

اطلاعیه پایانی پلنوم...

حزب حکمتیست امروز نباید اجازه دهد که بورژوازی جناح سبز دلیل شکست خود را نه پرچم پاره ملی-اسلامی آن بلکه "اقدامات افراطی" خشونت طلبان اعلام کند.

در قسمت انتخابات، کورش مدرسی کماکان در پست دبیر کمیته مرکزی باقی ماند و پلنوم، ۱۶ نفر از اعضا کمیته مرکزی را بعنوان دفتر سیاسی انتخاب کرد. اعضای دفتر سیاسی منتخب پلنوم هفدهم عبارتند از: آذر مدرسی، اسد گلچینی، اعظم کم گویان، امان کفا، بهرام مدرسی، ثریا شهبلی، جمال کمانگر، حسین مرادیگی، خالد حاج محمدی، رحمان حسین زاده، رحمت فاتحی، صالح سرداری، عبدالله دارابی، فتح شیخ، مظفر محمدی و محمد قاتلی.

بعد از پلنوم دفتر سیاسی حزب در نشست خود به اتفاق آراء فتح شیخ را بعنوان رئیس دفتر سیاسی، حسین مرادیگی را بعنوان معاون رئیس دفتر سیاسی انتخاب کرد.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

ژانویه ۲۰۱۰ - بهمن ۱۳۸۸

ضمیمه اولویت های مصوب پلنوم پانزدهم:

اولویت ها و جهت گیری ها

مصوب پلنوم ۱۵ کمیته مرکزی حزب حکمتیست

۶ سپتامبر ۲۰۰۹

مقدمه:

حزب حکمتیست برای سازمان دادن انقلاب پرولتری و بنای جامعه سوسیالیستی ایجاد شده است. تنها مانع این انقلاب پراکندگی صفوف طبقه کارگر (چه در بعد سیاسی و چه در بعد توده ای) و فقدان آگاهی لازم برای انجام این انقلاب است. فلق آمدن بر این مانع تنها یک امر آگاهگرانه نیست. مهمتر از آن یک امر مبارزاتی است. سرنگونی جمهوری اسلامی پیش شرط انقلاب سوسیالیستی است. حزب ما باید نیروی محرکه سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی باشد به نوعی که بیشترین امکان برای انقلاب سوسیالیستی تضمین گردد. ما برای یک انقلاب بیوقفه تلاش میکنیم.

شرایط امروز ایران و جمهوری اسلامی و تغییراتی که در رابطه بخش اعظم بورژوازی ایران و جهان با جمهوری اسلامی پدید آمده است، طبقه کارگر و کمونیست ها را با مصاف

های جدیدی روبرو کرده است. بخش اعظم بورژوازی که پیشتر، به هر عنوان سرنگونی طلب بود، مبارزه خود را به درون جناح های جمهوری اسلامی منتقل کرده و به عنوان متحد این یا آن جناح ظاهر میشود. بخش اعظم روشنفکران و سازمان های سیاسی مختلف در اپوزیسیون نیز مبلغ پیوستن کمونیست ها، طبقه کارگر و بخش های انقلابی جامعه به مبارزه میان جناح های جمهوری اسلامی شده اند.

اولویت های این دوره حزب حکمتیست باید علاوه بر مسائل دائمی پیش پای ما این واقعیات را نیز در نظر داشته باشد.

اولویت ها:

اولویت اساسی ما کماکان تبدیل حزب به نیروی محرکه اصلی مدعی قدرت سیاسی و آماده کردن فکری، عملی و تشکیلاتی حزب برای پاسخگویی به مسائل دوره جدید است. حزب باید به اصلی ترین نیروی اپوزیسیون رژیم اسلامی و به یک حزب سیاسی توده ای که بخصوص در برگیرنده طبقه کارگر است تبدیل گردد. برای تضمین این امر اقدامات زیر باید انجام گیرند:

۱ - حضور دائمی حزب و همه تشکیلات های آن در مبارزه برای آزادی های سیاسی، خلاصی فرهنگی در جامعه و مبارزات اقتصادی طبقه کارگر است. حزب باید در این رابطه نه تنها یک حزب مبلغ بلکه باید امر سازمان دادن و رهبری مبارزه در نیای واقعی را در راس امور قرار دهد.

۲ - ایجاد یک حزب وسیع و توده ای کمونیستی حول یک سازمان مستحکم از کادرهای حرفه ای (حرفه ای در مقابل آماتور و نه در مقابل پارت تلیم) ممکن است. بدون وجود چنین سازمانی شانس کمونیسم در شکل دادن و یا دخالت در هر تحول سیاسی در جامعه ایران مینیمال است.

سازمان حزب در ایران باید محمل قدرت کارگران، زحمتکشان و متشکل شوندگان در آن در مقابل رژیم، در مقابل سرمایه داران و در مقابل خطر سناریو سیاه باشد.

سازمان حزب باید طبقه کارگر و بویژه پرولتاریای صنعتی ایران را موضوع کار خود قرار دهد. تلاش برای آگاه کردن و متحد کردن کارگران در محیط کار و زیست خود و تقویت شبکه های رهبران و آژیتاتورهای طبقه کارگر یکی از مضامین پایه ای کار ما در ایران است. ایجاد کمیته های کمونیستی مطابق طرح های مصوب و اساسنامه

حزب باید حاصل این تلاش باشد.

۳ - تصرف سیاسی و فکری و متشکل کردن جوانان انقلابی و جنبش زن برای رهائی یکی از محورهای اساسی فعالیت حزب در این دوره خواهد بود.

۴ - مبارزه تبلیغی، ترویجی و تئوریک حزب باید متوجه این واقعیت باشد که آگاهی و تشکل طبقه کارگر و توده زحمتکشان جامعه هم یک فعالیت آگاهگرانه در نقد مارکسیستی باورهای موجود است و هم بخصوص یک فعالیت مبارزاتی و در نقد گرایش ها و داده های بورژوائی است.

طبقه کارگر و جنبش کمونیستی ایران زیر فشار دائم داده ها، سنت ها و توهامات بورژوازی قرار دارد. ایجاد صف طبقاتی کارگری در ایران از جمله نیازمند مبارزه دائم با این داده ها، باورها، توهامات و توجیهات تئوریک و متناظر با آن ها است. طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه بیش از هر جا در متن مبارزه اقتصادی و سیاسی است که میتواند خود و جریانات بورژوازی را بشناسند. رهبری کردن مبارزه سیاسی در جامعه باید همراه این فعالیت وسیع تبلیغی و ترویجی انجام شود. در این رابطه بویژه امروز محورهای زیر در تبلیغات، ترویجات و فعالیت تئوریک حزب در صدر وظایف قرار گیرد:

الف - آموزش و فعالیت روشنگرانه مارکسیستی ارتدکس مارکس، انگلس، لنین و منصور حکمت در مقابل باورهای موجود بورژوائی. این آموزش باید اساسا طبقه کارگر و فعالین، رهبران و آژیتاتورهای کارگری را مد نظر داشته باشد

ب - افشاگری دائم و بی امان ایده ها و جریانات بورژوائی در زندگی و مبارزه روزمره بویژه:

- ناسیونالیسم غربگرای و پوپولیستی غالب در چپ

- نفوذ جریان نئوتوده ای، بخصوص در قالب یکی از خط های موجود در کومه له

- پوپولیسم و کلاسی مستضعف پناهانه جریانات درون جمهوری اسلامی

- مبارزه دائم نظری و سیاسی با انواع ناسیونالیسم و قوم پرستی

ج - جمع بندی و بررسی دائم مبارزات کارگری و توده ای

د - کردستان در چپ قدرت برای کمونیسم در ایران است. یک اولویت مهم حزب متصل نگاهداشتن رهبران کمونیست با جامعه و دادن امکان اظهار وجود سیاسی و دخالت در جامعه

به آنها است. حزب باید به کمک این رهبران کمونیست چند خاصیت دائمی را حفظ کند:

الف - توپخانه ای تبلیغی که بطور دائم جامعه را با گفتگو، با سخنرانی و نوشتار می پوشاند.

ب - این رهبران باید کانون شبکه های مبارزاتی ای باشند که سازمان های حزبی بر آنها رشد میکنند.

ج - حفظ چهره مسلح حزب و تضمین حضور منظم رهبران کمونیست در میان مردم.

د - برافراشته نگاه داشتن پرچم کمونیسم در فضای اجتماعی و سیاسی کردستان در مقابل ناسیونالیسم کرد

۶ - گارد آزادی یک رکن پایه ای هر گونه شانس دخالت تعیین کننده در تحولات سیاسی ایران است. سازماندهی این گارد در کردستان و در خارج از کردستان با توجه به ویژگی های هر یک از این محیط ها اولویت مهم حزب است. رهبری حزب باید تضمین کند که ناروشنی ها و اغتشاش ها را برطرف کند و این فعالیت را برپایه اسناد مصوب سازمان دهد.

۷ - داب یکی از دستاورد های طبقه کارگر انقلابی است. حزب باید کمک کند تا ... داب از زیر فشار دستگاه های اطلاعاتی رژیم و مورینه تردیدی که در اساس توسط نئوتوده ای ها دامن زده میشود خارج گردد.

۸ - تشکیلات خارج کشور بیش از هر کمیته ای در ترسیم سیمای سیاسی، طبقاتی و اجتماعی حزب تاثیر دارد و بعلاوه منشا بخش اعظم امکانات حزب است. تغییر نوع فعالیت و عرصه های فعالیت و چهره این تشکیلات به همان اهمیت تغییر در داخل کشور است. خارج، پشت جبهه نیست بخش مهمی از جبهه است و در این رابطه باید از هر نظر نمونه یک سازمان کمونیستی کارا، منضبط، باراندمان و در ارتباط با پیشروترین فعالین کارگری کشورهای محل فعالیت خود شود. تشکیلات خارج کشور ما باید به یکی از داغ ترین کانون های دفاع از حقوق طبقه کارگر ایران در خارج از کشور تبدیل گردد.

۹ - مدرنیزه کردن سازمان حزب مطابق اصول اساسنامه ای امروز یک اولویت اساسی است.

۱۰ - تدارک کنگره برای حدود یکسال دیگر

در انطباق با این اولویت ها سازمان ها و کمیته های حزبی، در چارچوب اساسنامه و اصول سازمانی حزب، در صورت نیاز بازسازی خواهند شد.

مرگ بر جمهوری اسلامی!

قرار پلنوم هفدهم حزب حکمتیست در تأیید سیاستهای ایندوره حزب

و بخش کوچکی از کمونیست ها و فعالین طبقه کارگرسیاست و صدای متمایز طبقه کارگر را نمایندگی کردند، بر اهداف و منافع طبقه کارگر و مبارزه مستقل آن جدا از صف جریانات بورژوازی تأکید نمودند. حزب حکمتیست بر این حقیقت تأکید کرد که نباید نیروی طبقه کارگر و مردم جنبش بورژوازی سبز سیمای سیاسی جامعه و قطب بندی جنبشها و احزاب سیاسی را به طور اساسی تغییر داد. کل اپوزیسیون بورژوازی ایران و جناحهای راست و چپ آن امید و آرزوی خود را به جنبش سبز و افق و تصویر آن گره زدند. کمونیسم بورژوازی بار دیگر همانند مقطع انقلاب ۵۷ به صف این جنبش پیوست و طبقه کارگر و مردم انقلابی را به تبدیل شدن به پیاده نظام بورژوازی فراخواند. کمونیسم بورژوازی نه تنها به جنبش کارگری بلکه به مبارزه برای آزادی های سیاسی، به مبارزه برای حق زن، مبارزه برای جدائی مذهب از دولت و به سرنگونی جمهوری اسلامی پشت کرد.

در مقابل عروج جنبش بورژوازی سبز و اهداف و سیاستهای ضد کارگری، ضد آزادی، ضد سکولار و ضد زن آن، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

اعدام و دستگیری گسترده...

گشتار کارگران و اسیر کردن رهبران آنها و فعالین دانشجویی و زنان اعتراضی نداشته اند. اینها خود شریک سرکوب و خفقان کنونی اند. هر گونه توهمی به اعتراضات اینها و جنبشی که بر پا کردند تحت هر عنوان فریبنده ایگری همچون انقلاب، جنبش مردمی و جنبش سرنگونی و... مستقیماً در خدمت بخشی از همین ماشین سرکوب و برقراری استثمار و سیه روزی است.

اینها در حالی ادامه دارد که رهبران جنبش سبز بر سر اینکه چه کسی بهتر این نظام و قانون اساسی و خط امامشان را پاسداری کنند با جناح برادر در نزاع و بده بستاند. جناح حاکم میخواد در دل عقب نشینی برادران سبز خود، از مردم قربانی بگیرد و فضا را علیه صف مخالفین کل جمهوری اسلامی، مختق تر کند. در جنگ و جدال و آشتی و مذاکره آنها سهم طبقه کارگر و مردم محروم همان سرکوب و محرومیت است. جنبش سبز بر خلاف ادعاهایی که سربازان چپ و راست شان در اپوزیسیون بخورد خود و نیگران دادند، در خدمت حفظ پایه های نظام سرمایه داری و قانون اساسی و خط امامش بوده که اکنون بیش از همیشه عیان است. اینها نه تنها در ۲۲ خرداد سال ۸۸، بلکه در تمام طول تاریخ نکبت بار جمهوری اسلامی، خود از رهبران و دست اندرکاران سرکوب کارگران و کمونیستها و همه زنان و مبارزین غیر خودی و زندانی و اعدام آنها بوده اند. اینها هیچگاه به

یدالله خسرو شاهی چهره شناخته شده جنبش کارگری ایران در گذشت

قلب رفیق یدالله خسرو شاهی یکی از رهبران و چهره شناخته شده جنبش کارگری ایران ساعت ۵ بامداد پنجشنبه ۱۵ بهمن ۱۳۸۸ برابر با ۴ فوریه ۲۰۱۰ بر اثر سکته مغزی در سن ۶۷ سالگی در بیمارستانی در لندن از تپش افتاد.

یدالله خسرو شاهی سال ۱۳۳۵ زمانی که تنها ۱۴ سال داشت در پالایشگاه آبادان شروع به کار کرد. نقش پیشرو در اعتراضات کارگران و تلاش همیشگی اش برای اتحاد کارگران نفت، به زودی از او چهره ای محبوب و رهبری دلسوز ساخت. یدالله در اعصابیات و اعتراضات دهه ۵۰ کارگران نفت قبل و بعد از انقلاب ۵۷ نقش یک رهبر کارگری آگاه و دلسوز را داشت. به همین دلیل سالها از زندگی خود را در زندانهای رژیم سلطنتی و جمهوری اسلامی گذراند. او هیچگاه از مبارزه علیه بردگی مزدی و در دفاع از آزادی و برابری و سوسیالیسم از پای ننشست. تاریخ زندگی یدالله تاریخ تقلا طبقه ای است که زندگی بهتری را میخواست. مرگ یدالله خسرو شاهی ضایعه ای بزرگ برای طبقه کارگر ایران است.

حزب حکمتیست درگذشت یدالله خسرو شاهی را به همسر و فرزندانش، به بستگان و دوستانش و به رفقاییش در اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران و به همه کارگران ایران صمیمانه تسلیت میگوید.

حزب کمونیست کارگری ایران -
حکمتیست

۱۵ بهمن ۱۳۸۸ - ۴ فوریه ۲۰۱۰

کوروش مدرسی

یدالله خسرو شاهی از میان ما رفت

طبقه کارگر یک رهبر و یک

فعال سرسخت خود را از

دست داد

امروز صبح یدالله خسرو شاهی را از دست دادیم. نام یدالله خسرو شاهی از تاریخ مبارزاتی طبقه کارگر ایران و بخصوص از تاریخ مبارزه کارگران نفت ایران جدائی ناپذیر است. یدالله یکی از نمایندگان کارگران نفت بود که هیچ چیز جز منفعت طبقه کارگر راهنمای او نبود. یدالله نمونه یک کارگر آگاه به تمایز طبقاتی خود از بورژوازی بود و همین واقعیت را تا آخرین لحظه زندگی خود در مقابل اوضاع کنونی ایران نمایندگی کرد.

یدالله خسرو شاهی بعد از انقلاب به احزاب سیاسی نه پیوست اما همه احزاب و فعالین طبقه کارگر او را متعلق به خود میدانستند. این موقعیتی است که کمتر کسی در نیای ما به آن دست میابد. برای شخص من و برای حزب حکمتیست آشنائی با یدالله خسرو شاهی افتخاری بیادماننی است. با از دست دادن یدالله طبقه کارگر ایران متحمل ضایعه ای عظیم شده است و جایش قابل پرکردن نیست.

از جانب خود و از جانب حزب کمونیست کارگری - حکمتیست از دست دادن این انسان بزرگ را به خانواده گرامی او و همه رفقای اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران ایران تسلیت میگویم.

کوروش مدرسی

۴ فوریه ۲۰۱۰ - ۱۵ بهمن ۱۳۸۸

نشریه حزب کمونیست کارگری حکمتیست

سردبیر: خالد حاج محمدی
www.hekmatist.com

کمونیست را بخوانید

کمونیست را بدست کارگران برسانید